

Анотация. Исследованы модели экономического развития отдельных стран мира (США, Германии, Японии) и отражен опыт развитых стран мира по развитию предприятий банковского сектора, который целесообразно использовать в Украине. Доказано, что управление собственным капиталом банка осуществляется с позиций единства процессного и системного подходов к формированию механизмов развития предприятий банковского сектора. Проведена сравнительная характеристика содержания и принципов процессного и системного подходов к управлению и развитию предприятий банковского сектора. Установлено, что процессный и системный подходы применяются различными странами при формировании национальных моделей развития предприятий банковского сектора. Выделены особенности формирования механизмов развития предприятий банковского сектора в Украине.

Ключевые слова: механизм, развитие, банковский сектор, предприятия банковского сектора, стабильность банковской системы, процессный и системный подходы.

Summary. The models of economic development of individual countries of the world (USA, Germany and Japan) and the experience of the developed countries of the world on the development of enterprises of the banking sector that is expediently used in Ukraine are reflected. It is proved that the management of the bank's own capital is carried out from the standpoint of the unity of process and system approaches to the formation of mechanisms for the development of enterprises of the banking sector. The comparative characteristic of the contents and principles of process and system approaches of management and development of enterprises of the banking sector is carried out. It has been established that process and system approaches are used by different countries in the formation of national models of development of enterprises of the banking sector. The peculiarities of forming mechanisms of development of enterprises of the banking sector in Ukraine are highlighted.

Key words: mechanism, development, banking sector, banking sector enterprises, stability of the banking system, process and system approaches.

УДК 331.556.4

Якубовський С. О.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри світового господарства
і міжнародних економічних відносин
Одеського національного університету імені І.І. Мечникова*

Горивенко Х. С.

*студентка магістратури
спеціальності «міжнародні економічні відносини»
Одеського національного університету імені І.І. Мечникова*

Yakubovskiy S. A.

*Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of Chair
of World Economy and International Economic Relations.
Odessa I.I. Mechnikov National University*

Horyvenko K. S.

*Student, Master's Degree in International Economic Relations
Odessa I.I. Mechnikov National University*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ ТА ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ МІГРАНТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

TRENDS IN INTERNATIONAL MIGRATION AND REMITTANCES OF MIGRANTS IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Анотация. У статті визначено основні країни – лідери за кількістю іммігрантів і обсягом грошових переказів. Розглянуто структуру імміграційних потоків у Сполучених Штатах Америки, Німеччині, Люксембурзі та Саудівській Аравії, а також визначено, чим ці країни приваблюють іммігрантів. Проаналізовано структуру потоків грошових переказів мігрантів і визначено вплив грошових переказів на добробут країни їх походження. Проаналізовано країни з більшістю трудової міграції та країни, що приймають біженців, а також різницю за рівнем економічного розвитку країни. Сформульовано висновки на основі проведеного аналізу впливу грошових потоків на економічно-соціальний добробут країн їх походження.

Ключові слова: міжнародна міграція, імміграція, грошові перекази мігрантів, соціально-економічний добробут, США, Німеччина, Люксембург, Саудівська Аравія.

Постановка проблеми. Міжнародна міграція та глобалізація є тісно пов'язаними між собою процесами. Важливою формою цих зв'язків є міграційні потоки, тобто міждержавні переміщення людей, що викликані об'єктивною нерівномірністю світового економічного розвитку, нерівністю економічних умов і можливостей в різних країнах, різним ступенем їх залучення в процеси модернізації та глобалізації, потребами світового ринку праці.

Основну роль у сучасному міжнародному русі населення відіграє трудова міграція. Трудові мігранти, які заробили гроші, значну частину відсилають на батьківщину, тому грошові перекази трудових мігрантів відіграють важливу роль в економіці країн походження переказів і країн їх отримання. Грошові перекази мігрантів допомагають економіці країн-отримувачів і можуть негативно вплинути на економіку країн їх походження, тому ця тема є важливою для подальшого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження з питань міжнародної міграції проводилися як зарубіжними, так і вітчизняними вченими. Вагомий внесок у дослідження міжнародних економічних відносин і міжнародної міграції зробили: С. Білошицький, В.Т. Васильєв, Б.П. Дмитрук, Дж. Доріго, М. Енґлер, Е. Лі, В.І. Майсей, О.А. Малиновська, О.А. Мельниченко, О.М. Петров, Е. Равенштейн, М. Розенблюм, Н.М. Светлова, С.М. Січко, В. Тоблер, Н.М. Удовиченко, С. Хрупович, К.В. Шиманська, А. Фігероа, Ю.О. Цевух та ін. Окрім цих авторів, питанням міграції займаються: Міжнародна організація міграції, Міжнародна організація праці, Організація Об'єднаних Націй, Рада Європи та Міграційна служба України і Державна служба статистики України.

М. Буккус та К. Матузевичайте у своєму дослідженні про вплив грошових переказів на рівень розвитку та довготривалість економічного росту країни після проведення емпіричного дослідження зробили висновки, що загалом грошові перекази позитивно впливають на довгострокове економічне зростання, але вплив відрізняється залежно від країни, рівня її економічного розвитку та величини кількості грошових переказів в економіці. Таким чином, чим менше розвинена країна тим менший позитивний вплив на її економічне зростання. Якщо ВВП на душу населення країни становить 8 250–8 960 дол. США, то країна має позитивний вплив від грошових переказів у довгостроковій перспективі. Також було зроблено висновок, що вплив грошових переказів на довгострокове зростання змінюється залежно від співвідношення переказів до ВВП у країні-одержувача. Граничний вплив грошових переказів на довгострокове зростання стає негативним, коли співвідношення грошових переказів до ВВП досягає 10,4–11,9% [1].

Е. Абдельбагі у дослідженні про міграцію та грошові перекази в Африку зробив висновок, що збільшення кількості міграції за кордон негативно впливає на економічне зростання країн Африки, тоді як зростання кількості грошових переказів у країни Африки позитивно впливає на економіку країн [2]. А. Уайт у роботі про вплив грошових переказів на соціальний стан в Польщі зробила висновок, що збільшення кількості жінок-іммігрантів призводить до збільшення грошових переказів у Польщу, оскільки матері, що мігрують, є годувальниками сім'ї [3].

Ю. Цевух, зі свого боку, було запропоновано науково-методичні основи кількісного вимірювання впливу грошових переказів мігрантів на формування платіжного балансу України за допомогою кореляційно-регресійного аналізу, застосування якого може використовуватися під час проведення політики вирівнювання платіжного балансу країни [4].

Питанням грошових переказів також займалися такі вчені, як Д. Ахмед, І. Мартінес-Зарзосо, Я. Фарай та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Проаналізувавши роботи вчених на тему міграції та грошових переказів мігрантів, було помічено, що в останній час увага приділяється країнам походження мігрантів і країнам, в які надходять грошові перекази. Тому у цій статті буде приділено увагу саме країнам, що приймають мігрантів і звідки надходить найбільша кількість грошових переказів, оскільки це питання у сфері міграції в останні часи не було досліджено повною мірою.

Мета статті полягає у визначенні основних країн – лідерів за кількістю іммігрантів у чисельному визначенні й у відсотках від загального населення країни, та аналізі структури мігрантів у цих країнах, а також визначенні основних країн – лідерів з грошових переказів мігрантів у грошовому еквіваленті й у відсотках від ВВП країни. Крім того, будуть проаналізовані наслідки для економічного добробуту країн із великою кількістю грошових переказів за кордон.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні міграційні потоки розвиваються досить динамічно і постійно змінюються під впливом різних соціальних, політичних і економічних чинників. Усе це призводить до руху людських ресурсів, що впливають на економічний та соціальний добробут країн. У 2015 р. число міжнародних мігрантів у всьому світі було найвищим за всю історію, досягнувши 244 млн. осіб (у 2013 р. – 232 млн.). Як частка світового населення, міжнародна міграція залишалася практично незмінною протягом останніх десятиліть, на рівні близько 3,3% населення світу в 2015 р., у 2000 р. цей показник становив 2,8% [5, с. 4].

Основними центрами тяжіння за кількістю іммігрантів є: Сполучені Штати Америки (46,6 млн. осіб), Німеччина (12 млн. осіб), Росія (11,6 млн. осіб), Саудівська Аравія (10,2 млн. осіб), Великобританія (8,5 млн. осіб), Об'єднані Арабські Емірати (8,1 млн. осіб), Канада (7,8 млн. осіб), Франція (7,8 млн. осіб), Австралія (6,8 млн. осіб), Іспанія (5,9 млн. осіб) та ін. До найбільших країн – реципієнтів міграційних потоків у відсотках від загальної кількості населення країни належать: ОАЕ (88,4%), Катар (75,5%), Кувейт (73,6%), Макао (Китай) (58,3%), Віргінські Острови (53,4%), Бахрейн (51,1%), Нормандські Острови (50,3%), Сінгапур (45,4%), Гуам (44,8%), Люксембург (44%) [6].

Найбільше грошових переказів у грошовому еквіваленті було вивезено з таких країн – реципієнтів мігрантів: США (56,3 млрд. дол.), Саудівська Аравія (36,9 млрд. дол.), Росія (32,6 млрд. дол.), Швейцарія (24,7 млрд. дол.), Німеччина (20,8 млрд. дол.), Кувейт (18,1 млрд. дол.), Франція (13,8 млрд. дол.), Люксембург (12,8 млрд. дол.), Великобританія (11,6 млрд. дол.) та Катар (11,2 млрд. дол.). Але не всі ці країни мають значні втрати від грошових переказів, їх вплив на економіку країн доцільно аналізувати у відношенні від ВВП країн. Таким чином, найбільший обсяг вивезених грошових переказів у відношенні від ВВП країни мають: Канада (288,2%), Люксембург (19,6%), Ліберія (18,2%), Маршальські Острови (12,8%), Ліван (12,3%), Оман (12,6%), Кувейт (11,1%), Мальдіви (9,8%), Киргизстан (6,1%), Мікронезія (5,4%) [7].

Проаналізуємо більш детально міграційні потоки та міграційні політики країн-реципієнтів, таких як: США, що займає перше місце за кількістю іммігрантів – 46,6 млн. осіб і також займає перше місце за грошовими переказами – 56,3 млрд. дол.; Німеччина, яка займає друге місце за кількістю іммігрантів – 12 млн. осіб і п'яте місце за обсягом грошових переказів – 20,8 млрд. дол.; Саудів-

ська Аравія, що займає четверте місце за кількістю іммігрантів – 10,2 млн. осіб і друге місце за кількістю грошових переказів – 36,9 млрд. дол.; а також Люксембург, який займає 10-е місце за кількістю іммігрантів по відношенню до корінного населення – 44%, восьме – за обсягом грошових переказів – 12,8 млрд. дол. і друге місце по відношенню грошових переказів до ВВП країни – 19,8%. Таким чином, буде розглянуто три країни, що є розвиненими, й одну країну, що розвивається.

США є першими у світі за притоку іноземних мігрантів у країну. Населення іноземного походження в США (легальних і нелегальних) становить 46 627 тис. осіб, або 14, 5% від загальної чисельності населення США (321 565 тис. осіб, за оцінками на 2015 р.). За останні п'ятнадцять років їхня кількість зросла на 11 813 тис. осіб. Слід зазначити, що 27% мігрантів у США є нелегальними. Основними джерелами іммігрантів є Мексика (приблизно 12,1 млн. осіб, або 26% від загального числа іммігрантів, за даними на 2015 р.), Китай (2,1 млн. осіб, або 4,5%), Індія (2 млн. осіб, або 4,2%), Філіппіни (1,9 млн. осіб, або 4,1%). Якщо розглядати по регіонах, то перші три континенти походження іноземного населення – країни Латинської Америки (52,7%), Азії (28,6%) і Європи (12,1%) [6; 8].

Основні й найбільш поширені способи імміграції в США – через канали, засновані на базі сімейних відносин або на основі зайнятості. Варто відзначити, що перевага видачі «зелених карт» залишається за сімейними відносинами, ніж на підставі роботи, незважаючи на те, що переважно люди, що мігрують на базі сімейних відносин, менш кваліфіковані і займають місця людей із високим рівнем кваліфікації, що є проблемою для економіки країни. У результаті майже третина іммігрантів США не має диплома про закінчення середньої школи, близько 40% мають диплом середньої школи, але не вищої освіти, і лише 27% мають вищу освіту. Основними стимулами імміграції до США є отримання роботи і більш високої оплати праці для низькокваліфікованих працівників, пошуку кращого життя і великих можливостей у кар'єрі для висококваліфікованих іммігрантів [9, с. 5]. У США існує проблема непропорційності імміграції робочої сили, переважно це мігранти, які мають або низький рівень освіти, або люди з вищою освітою і високою кваліфікацією.

США займають перше місце за кількістю грошових переказів із країни. Так, у 2014 р. вони становили 56,3 млрд. дол. Основні країни, куди надходять грошові перекази мігрантів зі США, є Мексика (24 323 млн. дол.), Китай (16 254 млн. дол.), Індія (10 956 млн. дол.), Філіппіни (9 679 млн. дол.), В'єтнам (7 448 млн. дол.) [10].

Слід зазначити, що загалом кількість грошових переказів у 2015 р. зменшилася, і хоча США лідирує за кількістю грошових переказів у грошовому еквіваленті, а кількість грошових переказів у країну є досить незначною порівняно з вивезеними коштами, це не так сильно впливає на економіку країни, оскільки США є розвиненою країною і на її ВВП та інші показники добробуту країни цей показник не має значного впливу так, як це могло б вплинути на менш розвинену країну. Також слід відзначити, що грошові перекази до Мексики значно збільшилися. Якщо в 2010 р. мігрантами переводилося на батьківщину менше половини із зароблених грошей, то в 2016 р. цей показник збільшився до 2/3 грошових переказів, при цьому кількість мігрантів збільшилася несуттєво, а їх тривалість перебування збільшилася, що не є позитивною динамікою [10–12].

Німеччина посідає друге місце за кількістю іммігрантів, їх кількість становить 12 006 тис. осіб, або 14,8% від загальної чисельності населення Німеччини (80 970 тис. осіб).

Кількість іммігрантів у країні за останні п'ятнадцять років збільшилася на 3 013 тис. осіб [6; 9]. Основними донорами мігрантів для Німеччини є Польща (1 930 тис. осіб, або 16,1% від загального числа іммігрантів за даними на 2015 р.), Туреччина (1 656 тис., осіб або 13,8%), Росія (1 081 тис. осіб, або 9%), Казахстан (1 017 млн. осіб), Румунія, Чехія та Італія (у цілому 1 548 тис. осіб, тобто загалом на ці три країни припадає 12,9%) [7].

Нині Німеччина має негативні наслідки від великої кількості іммігрантів, а саме від великих потоків біженців в останні роки, переважно із Сирійської Республіки, Афганістану, Іраку, Ірану, Еритреї. Також до цього проблемою була велика кількість турецьких іммігрантів. Безпосередньо великий вплив від їх міграції має те, що в країну приїжджає переважно бідне населення, яке не має знань мови, високої кваліфікації для працевлаштування, і саме це, головним чином, викликає негативне ставлення корінного населення країни до іммігрантів. Лише невелика частина всіх іммігрантів мігрують через зайнятість. За дослідженнями Європейського Союзу, тільки половина всіх іммігрантів у межах ЄС були викликані причинами зайнятості, а іммігрантів з-за меж ЄС через працевлаштування було набагато менше [13, с. 8]. Однак Німеччина потребує іммігрантів, а саме висококваліфікованих, оскільки країна має проблему зі старінням нації і не в змозі самостійно впоратися із цією проблемою, що може призвести до скорочення зростання національної економіки [14, с. 2].

Грошові перекази з Німеччини становили 20,8 млрд. дол., країна займає п'яте місце за кількістю грошових переказів у світі. Основними державами надходження грошових переказів із Німеччини є Польща (2 114 млн. дол.), Франція (1 955 млн. дол.), Італія (1 343 млн. дол.), Австрія (1 057 млн. дол.), Іспанія (991 млн. дол.) [10].

Таким чином, можна вважати, що це перша країна в Європі за кількістю грошових переказів, переважно основними країнами – отримувачами найбільшої кількості переказів є країни ЄС, що позитивно впливає на добробут країн Євросоюзу. Також слід зазначити, що різниця між грошовими переказами з країни і в країну є не такою великою, як у США, і становить 20,8 млрд. дол. і 15,4 млрд. дол. відповідно, що сприятливо впливає на економічний добробут країни [10; 15].

Люксембург займає 10-е місце за кількістю іммігрантів по відношенню до корінного населення – 44%, восьме – за обсягом грошових переказів – 12,8 млрд. дол., і друге місце – по відношенню грошових переказів до ВВП країни – 19,8%. Основні країни походження іммігрантів до Люксембургу: Португалія (95 тис. осіб), Франція (36 тис. осіб), Італія (21 тис. осіб), Бельгія (20 тис. осіб), Німеччина (14 тис. осіб) [7].

Прогвітання та стабільний зріст економіки цієї країни напряму залежать від іноземних робочих, що зайняті в Люксембурзі. Сьогодні це одна з найбагатших країн світу за ВВП на душу населення країни завдяки своєму фінансовому, банківському та страховому секторам. Мігранти у цій країні переважно мають походження з країн ЄС, а саме з Португалії та португальських колоній, що склалося історично, та прилеглих країн. Більшість іммігрантів не натуралізована і не має бажання отримати громадянство Люксембургу через несприятливу політику країни у цьому питанні. Переважно іммігранти зайняті у виробничому та інноваційному секторах економіки, оскільки майже все корінне населення займає державні посади [16].

Люксембург займає восьме місце за обсягом грошових переказів – 12,8 млрд. дол. і друге місце по відношенню грошових переказів до ВВП країни – 19,8%. Основними країнами – отримувачами грошових переказів з Люксем-

бургу є Франція (404 млн. дол.), Бельгія (347 млн. дол.), Португалія (193 млн. дол.), Італія (62 млн. дол.), Німеччина (48 млн. дол.) [10].

Загалом Люксембург можна вважати країною іммігрантів, і, незважаючи на велике співвідношення грошових переказів із країни до ВВП, кількість грошових переказів у країну більше, тому співвідношення у 19,8% не є дуже впливовими для країни. Про це також свідчить один із найбільших рівнів ВВП на душу населення у світі – 101,9 тис. дол. у 2015 р. Люксембург також є досить розвиненою країною, й основними галузями її доходів є фінансовий сектор, тому кількістю грошових переказів не є настільки впливовим фактором для економічного і соціального добробуту країни [10; 17].

Саудівська Аравія посідає четверте місце за кількістю іммігрантів – 10,2 млн. осіб і друге місце за кількістю грошових переказів – 36,9 млрд. дол. Основними країнами – донорами іммігрантів для Саудівської Аравії є: Індія (1 894 тис. осіб), Індонезія (1 294 тис. осіб), Пакистан (1 123 тис. осіб), Бангладеш (967 тис. осіб), Єгипет (729 тис. осіб), Сирія (623 тис. осіб) [10].

Загалом до Саудівської Аравії мігрують у пошуках роботи, переважно вони виступають як дешева робоча сила і займають невисокі посади. Зайняті іммігранти з освітою нижче середнього рівня становлять 62,3% від їх загальної кількості. Загалом іноземці працюють у таких сферах, як: будівництво (26,5% від загальної кількості працюючих іммігрантів), роздрібна та оптова торгівля (22,3%) і домогосподарство (15%), що загалом становить майже 64% від усіх іммігрантів у країні. Також слід зазначити, що є велика кількість нелегальних іммігрантів у країні, кількість яких країна намагається приховати, але приблизна їх кількість становить 5 млн. осіб. Саме тому в 2015 р. країна запровадила жорстку політику із затримки і депортації нелегально працюючих мігрантів. Також багато іммігрантів, які прожили усе життя в Саудівській Аравії або навіть народилися в ній, досі не мають громадянства країни, наприклад палестинці [18; 19].

Країна займає друге місце за кількістю грошових переказів – 36,9 млрд. дол. Щодо грошових переказів, то найкрупнішими бенефіціарами грошових переказів мігрантів виступають: Індія (11 252 млн. дол.), Єгипет (7 075 млн. дол.), Пакистан (5 690 млн. дол.), Бангладеш (3 778 млн. дол.), Індонезія (3 656 млн. дол.), Філіппіни (3 205 млн. дол.) [10].

Таким чином, слід зазначити, що переважно в пошуках роботи мігрує низькокваліфіковане населення з бідних країн, яке посилає гроші на батьківщину, і це не є позитивним фактором, незважаючи на те що в останні роки кількість грошових переказів із Саудівської Аравії зменшилася. По-перше, така динаміка є наслідком зменшення економічного росту країни та зменшення будівництва і виробництва в країні. По-друге, оскільки це країна, що розвивається, велика кількість грошових переказів негативно впливає на економіку і соціальний добробут країни, ніж цей показник впливає на економіку попередніх країн, що є розвиненими і не так залежні від цього показника. Крім того, надходження грошових переказів до країни є незначним і становить лише 293 млн. дол. порівняно з 36,9 млрд. дол., що вивозяться з країни [10; 20].

Висновки. Таким чином, проаналізувавши структуру мігрантів і кількість грошових переказів таких країн, як США, Німеччина, Люксембург та Саудівська Аравія можна зробити висновок, що для більш розвинених країн наслідки від великої кількості грошових переказів за кордон, незважаючи на їх відсоток від ВВП країни, не настільки впливає на економічний розвиток країни, як для менш розвинених країн, тобто країн, що розвиваються. Важливим фактором є також показник не тільки грошових переказів із країни, а й їхніх надходжень до країни, що більше впливає на її економічний добробут.

Таким чином, за результатами аналізу було виявлено, що для США, Німеччини та Люксембургу вплив грошових переказів мігрантів на економічне зростання країни є невеликим, а для Саудівської Аравії, навпаки, наслідки від відтоку фінансових ресурсів від переказів мігрантів є суттєвими, що негативно впливає на економіку країни.

Список використаних джерел:

1. MDPI – Economies. Remittances, Development Level, and Long-Run Economic Growth. K.Matuzeviciute, M. Butkus 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mdpi.com/2227-7099/4/4/28>.
2. Journal of Global Economics. Migration, Remittances, Trade Openness and Economic Growth in Africa:GMM Technique E. Abdelbagi. 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.omicsonline.org/open-access/migration-remittances-trade-openness-and-economic-growth-in-africagmm-technique-2375-4389-1000193.php?aid=75420>.
3. Central and Eastern European Migration Review. Social Remittances and Migration (Sub-)Cultures in Contemporary Poland. A.White. Vol. 5, No. 2, 2016, pp. 63-80 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ceemr.uw.edu.pl/vol-5-no-2-2016/articles/social-remittances-and-migration-sub-cultures-contemporary-poland>.
4. Цевух Ю.О., Якубовський С.О. Міжнародна міграція робочої сили як чинник економічного розвитку країн : монографія / Ю.О. Цевух, С.О. Якубовський. – Одеса : ОНУ, 2017. – 274 с.
5. International Organization for Migration. Global Migration Trends 2015 Factsheet. 4 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://iomgm dac.org/global-trends-2015-factsheet/>.
6. Migration policy institute. Top 25 Destination Countries for Global Migrants over Time [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.migrationpolicy.org/programs/data-hub/charts/top-25-destination-countries-global-migrants-over-time?width=1000&height=850&iframe=true>.
7. Migration policy institute. Total Remittance Inflows and Outflows. 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.migrationpolicy.org/programs/data-hub/charts/total-remittance-inflows-and-outflows?width=1000&height=850&iframe=true>.
8. Migration policy institute. Immigration in the United States: New Economic, Social, Political Landscapes with Legislative Reform on the Horizon. 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.migrationpolicy.org/article/immigration-united-states-new-economic-social-political-landscapes-legislative-reform>.
9. Federal Reserve Bank of Dallas. Research Department. Immigrants in the U.S. Labor Market. – 2013. – 5 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.dallasfed.org/assets/documents/research/papers/2013/wp1306.pdf>.
10. Unidad Editorial Información Económica S.L. Migrant remittance [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://countryeconomy.com/demography/migration/remittance/>.
11. Pew Research Center.Remittance Flows Worldwide in 2015. United States [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pewglobal.org/interactives/remittance-map/>.

12. NPR. Mexicans In The U.S. Are Sending Home More Money Than Ever. 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.npr.org/sections/goatsandsoda/2017/02/10/514172676/mexicans-in-the-u-s-are-sending-home-more-money-than-ever>.
13. The International Monetary Fund. The Labor Market Performance of Immigrants in Germany. – 2016. – 8 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2016/wp1606.pdf>.
14. Labour Market Information for Migrants and Employers: The Case of Germany. – 2013. – 2 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.iza.org/en/webcontent/publications/reports/report_pdfs/iza_report_50.pdf.
15. The Local Europe AB. Migrant workers send \$14 billion back home. 2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.thelocal.de/20150615/migrant-workers-send-14-billion-to-families-back-home-spain>.
16. Migration Policy Institute. Immigration in Luxembourg: New Challenges for an Old Countr. – 2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.migrationpolicy.org/article/immigration-luxembourg-new-challenges-old-country>.
17. The World Bank Group. GDP per capita (current US\$) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?locations=LU>.
18. European University Institute Cadmus . Demography, migration and labour market in Saudi Arabia. – 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/32151/GLMM%20ExpNote_01-2014.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
19. Human Rights Watch. Saudi Arabia: Mass Expulsions of Migrant Workers. – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.hrw.org/news/2015/05/09/saudi-arabia-mass-expulsions-migrant-workers>.
20. Arab News. Foreign remittances from Saudi Arabia decline by almost 7% in January. – 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.arabnews.com/node/1062506/saudi-arabia>.

Аннотация. В статье определены основные страны – лидеры по количеству иммигрантов и по объемам денежных переводов. Рассмотрена структура иммиграционных потоков в США, Германии, Люксембурге и Саудовской Аравии, а также определено, чем эти страны привлекают иммигрантов. Проанализирована структура потоков денежных переводов мигрантов и определено влияние денежных переводов на благосостояние страны их происхождения. Проанализированы страны с большинством трудовой миграции и страны, принимающие беженцев, а также различные страны по уровню экономического развития. Сформулированы выводы на основе проведенного анализа влияния денежных потоков на экономически социальное благополучие стран их происхождения.

Ключевые слова: международная миграция, иммиграция, денежные переводы мигрантов, социально-экономическое благосостояние, США, Германия, Люксембург, Саудовская Аравия.

Summary. The article under consideration deals with the major countries-leaders for the number of immigrants and the volume of migrant remittances. The structure of immigration flows in the United States, Germany, Luxembourg and Saudi Arabia is considered and determined why these countries are attracting immigrants. In addition, the structure of remittance flows of migrants has been analyzed, and the impact of remittances on the welfare of the country of origin has been determined. Thus, countries with the majority of labor migration and countries hosting refugees, as well as various countries in terms of economic development, are analyzed. The conclusions are formulated on the basis of the analysis of the impact of cash flows on the economic and social well-being of their countries of origin.

Key words: international migration, immigration, migrant remittances, social and economic welfare, USA, Germany, Luxembourg, Saudi Arabia.